

Ševčenka, Lenartowicza, spomenik Košcisuzkov v Chicagu in alegorična skupina „Konstitucije iz 3. maja.“

Ks. Henryk Jackowski. Ni skoraj tedna, da bi smrt Poljakom ne vzela kakšnega odličnega moža. Sredi marca jim je umrl eden izmed najbolj zaslužnih duhovnikov, ks. H. Jackowski. Več kakor 40 let je

veliki duh Jackowskega oživljal vsa dela in podjetja, katerih namen je bil duhovno prerodenje Poljakov. Njegova vztrajnost je bila izredna; pri vseh svojih delih ni iskal samega sebe, ampak le čast božjo, zato je tudi z največjo krščansko ponižnostjo odklanjal vsa visoka dostojanstva, ki so mu jih ponujali. Porodil se je l. 1834. na Poznanijskem, študiral je na berolinski univerzi in kot duhovnik najprej deloval v helminjski škofiji. Šele kot kanonik varminjski in papežev komornik je l. 1861. vstopil v Jezusovo družbo; kot član te družbe je začel svoje zaslužno pisateljsko delovanje. Ustanovil je dva mesečnika „Przeгляд pow-szechny“ in „Misy katolickie“ ter je izdal spise: „Prawdy wieczne“, „Rozważ to dobrze“, „Ewangelie na cały rok.“

Rusi v zakopih.

je trudila napraviti iz „chłopa“ občana in Poljaka. Dokler ji je srčna bolezen dovoljevala, je urejevala poljudni ilustrovani mesečnik „Zorza“. S pomočjo Wyslouchowe se je ustanovil listič za vaške ženske „Przodownica“, ki izhaja že šest let ter ponuja čitateljicam izbrano dušno hrano. Njene poučne knjižice za ljudstvo so že izšle v več izdajah. M. Wyslouchowa je tudi spretno prevajala iz češčine.

Petindvajsetletnica mesečnika „Russkaja Mysl“. Moskovski mesečnik „Russkaja Mysl“ je dovršil letos 25. letnik. Ta mesečnik je najboljši tolmač poljskih pisateljev, zlasti Sienkiewicza, Prusa in Orzeszkove. Večkrat je „Russkaja Mysl“ povzdignila svoj glas v korist poljske narodnosti in omike ter je pripravila pot poljskemu leposlovju med rusko občinstvo. — „Russko Mysl“ je leta 1880. ustanovilo ne-

koliko mož, katerim sta načelovala publicista N. R. Vas. Šelgunov (umrl 1891) in Serg. Jurjev († 1888). Dokler sta ona dva urejevala list, je bila njegova vsebina zelo dragocena. Prof. M. S. Korelin († 1898)

Ruski general Bilderling.

Avstrijski domobranski minister Schönaich.

Marja Wyslouchowa. 22. marca je umrla v Lvovu poljska pisateljica gospa M. Wyslouchowa, soproga urednika „Kurjera Lwowskega“. Rajnica ima velike zasluge zlasti za omiko poljskega ljudstva, za katero je delovala polnih 20 let. Marljivo je pisala za list „Przyjacieli ludu“ poučne članke, v katerih se

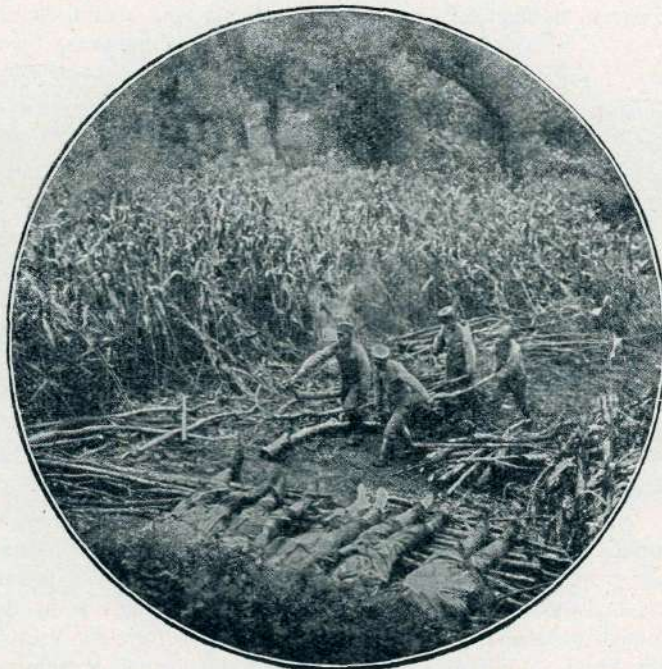
je tu objavljali temeljite članke o zgodovini književnosti in omike, zlasti o laškem humanizmu; zgodovinar P. N. Miljukov je tu objavil „Glavnyja tččenija russkoj istor. mysli“, Vsev. Fed. Miller studijo o ruskem rastlinstvu, V. Sparowicz o ruski in poljski literaturi. Leposlovna dela so tu objavljali Sčedrin-

Saltykov, VI. G. Korolenko, D. Grigorovič, Glěb Uspenski, N. S. Lěskov, M. Albor, A. Ertěl, G. Mačtět, Mamin - Sibirjak, Salov, Barancevič, Němirovič-Dančenko, K. Stanjukovič, in sploh boljši zastopniki sodobnega leposlovja; pesmi so bile izpod peresa Apuktina, Morežkovskega, Goleniščev-Kutuzova. Po smrti Jurjeva in Šelgunova stojé na čelu mesečnika prelagatelj V. M. Lavrov, publicist Al. Golcev in A. A. Kizeveker. V zadnji dobi „Russkaja Mysl“ nima prejšnje različnosti, svežosti in določene smeri. Uredništvo z enako vlnudnostjo sprejema spise „narodnikov“ in zagovornikov marksizma in ekonomičnega materializma, celó tudi pisateljev, ki hočejo vse te protislovne smeri spraviti v soglasje. Uredništvo v obče vidi v eklekticizmu svojo rešitev in zato se trudi ugoditi vsem okusom. S tem pa seveda izgubi list značajnost in veljavo. „Russkaja Mysl“ ima v vsakem zvezku tri oddelke. V prvem oddelku so leposlovni spisi, v drugem znanstveni članki moskovskih učenjakov, „žurnalnoje obozrěnie“, „vnutenreje obozrěnie“, „inostrannoje obozrěnie“, „sovremennoje iskustvo“; tretji oddelek obsega „bibliografičeskij odděl“, v katerem se nahajajo ocene najnovejših ruskih knjig. Zadnji oddelek je bolj vestno urejevan nego v drugih ruskih mesečnikih. Naročnina za celo leto znaša na Ruskem 12 rubljev, pri nas 14 rub. (36 K).

Zadnji trenotki „ѣ“ in „ѣ“. Ortografični odsek petrograjske znanstvene akademije dobiva — kakor pišejo „S. Pet. Věd.“ — v zadnji dobi veliko število prošenj in knjižic posebno od pedagogov, ki zahtevajo, da bi se iz ruskega pravopisa odstranili črki

„ѣ“ (jat) in „ѣ“ (jer). Gradiva v tej zadevi se je že zopet nabralo toliko, da se pravilno vršé seje omejenega odseka pod predsedništvom člena akademije F. Fortunatova. Skoraj vsi člani odseka se strinjajo v tem, da se potrafi veliko časa, preden si učenci zapomnijo, kje in kdaj naj se piše „ѣ“. Ako bi se odpravila črka „ѣ“, bi stavci imeli manj dela in tudi bi se prištedilo veliko prostora v knjigah, zakaj od 15—16 tiskovnih pol zavzema črka „ѣ“ povprečno eno celo polo. Ni dvomiti, da bode v kratkem odklenkalo tema dvema ruskima črkama.

Dmitrij Lavrentjevič Mihajlovskij. V štiri-desetih in petdesetih letih v dobi stagnacije izvirnega pesništva se je obogatila ruska književnost s celo vrsto izbornih prevodov; prevajali so najboljše spise tujih klasičnih pesnikov. Strast za prevajanje je bila na Ruskem že izdavná tako močna, da so tudi največji talenti, Žukovskij, Puškin in Lermontov pozkušali svoje moči pri prevodih tujih pesnikov, in nekateri pesniki so skoraj vse svoje moči posvetili le prevodom. K tem spadajo: N. V. Berg, Gerbel, Mihajlov, A. L. Sokolovskij, Kozlov, Min in 23. marca umrši D. Lavr. Mihajlovskij. — Mihajlovskij je bil rojen l. 1828., dovršil je pravniške študije na vseučilišču v Petrogradu in je vstopil v državno službo. Njegov prvi prevod Byronove pesni „Mazepa“ je izšel l. 1857. v „Sovremenniku“; njegove poznejše izvorne pesni in prevodi angleških, francoskih, nemških in laških pesni pa v raznih časopisih. V prevodih Mihajlovskega je malo poezije, malo barv, verzi ne doné posebno lepo.

Japonci sežigajo mrliče.